

Vydala matka,
vydala céru
daleko široko;
rozkázala jí,
přikázala jí:
Nechod', céro, domů.

Maměnka příjde,
zháňat mně bude
s téj modréj leluje:
»Šo, ptáčku jeřabý
ty mě ju zlomíš,
ona mně uvadne!«

Já se udělám
ptáčkem jeřabým,
k maměnce přiletím
do zahrádečky,
a tam si sednu
na krásnú leluju.

Já sem nepřišla,
maměnko milá,
leluju lámati,
ale sem přišla,
maměnko milá,
křivdu stěžovati.

2. c)

Z Pozlovic.

Dostí živě.



Vy-da - la ma - ti, vy-da - la cé - ru da - le - ko přes po - le,



při - ká - za - la jí, za - ká - za - la jí, nechod', cérko, ke mně.

Vydała mati, wydała céru
daleko přes pole,
přikázała jí, zakázała jí:
Nechod', cérko, ke mně.

Já sem nepřišla, maměnko moja,
leluju lámati,
ale sem přišla, maměnko moja,
vám sa žaľovati.

Já sa udělám ptáčkem jařabým,
poletím přes pole,
a tam si sednu na zahrádečku,
do modréj leluje.

Maměnka stojí, hlavěnkú kývá:
staň, ceruško milá!
A muž ně budí, palicú cídí:
staň, mrcho ťenivá!

Hukša, héj hukša, ptáčku jařabý,
s téj modréj leluje,
ty mně ju zkazíš, ty mně ju zlámeš,
kdo ně ju zaťeje.

U méj maměnky, vařívały sa
z rána masné pěry
a muž ně dává nekdy k snídaní
pohľavkové střely.